

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (1)

به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را بلند ترین. (1)

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ (2)

آنکه آفرید پس برابر ساخت. (2)

وَ الَّذِي قَدَّرَ فَنَهَدَىٰ (3)

و آنکه اندازه کرد پس هدایت کرد. (3)

وَ الَّذِي - أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ (4)

و آنکه بیرون آورد چرا گاه را. (4)

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ (5)

پس ساخت آن را گیاه خشکیده و در هم ریخته تاریک و سیاه. (5)

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَىٰ (6)

خواهیم آموخت ترا پس نمی کنی فراموش. (6)

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَ مَا يَخْفَىٰ (7)

مگر آنچه خواست خدا. هر آینه خدا می داند آشکار را و آنچه پنهان می شود. (7)

وَ نُبَيِّرُكَ لِلسَّرَىٰ (8)

و می سازیم آسان ما برای تو برای آسان ساختن. (8)

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ (9)

پس پند ده اگر نفع داد پند دادن. (9)

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَىٰ (10)

پند می گیرد کسی که می ترسد. (10)

و يَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى (11)

و اجتناب (دوری) می کند پند را بدبخت ترین. (11)

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى (12)

آنکه می سوزد در آتش بزرگ. (12)

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى (13)

باز نمی میرد در آن و نه زنده می شود. (13)

فَذُفِّلِحَ مَنْ تَزَكَّى (14)

به یقین رسته گار شد کسی که پاک ساخت (خود را). (14)

و ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (15)

و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز خواند. (15)

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (16)

بلکه ترجیح می دهید زنده گانی دنیا را. (16)

و الْآخِرَةَ خَيْرٌ وَ أَبْقَى (17)

و آخرت بهتر و پاینده تر است. (17)

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى (18)

هر آینه این البته در صحیفه (کتاب) های پیشین است. (18)

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى (19)

صحیفه های ابراهیم و موسی. (19)

